

Při historické rekonstrukci VŽDY VYPADNE KOSTLIVEC

Nejlepší je, když dostaneme zadávací dokumentaci a můžeme se s objektem na místě dobře seznámit ještě před zahájením prací. Při první prohlídce ale nevidíme detaily skryté pod omítkou nebo statické trhliny. Nevíme ani, jak vypadají základy, říká Aleš Krátkoruký, jednatel společnosti Kališ a Krátkoruký.

● Máte vlastní projekční oddělení?

Vlastní projektovou složku nemáme, zabýváme se čistě realizací staveb. Ale pokud je v průběhu prací potřeba něco zařídit, změnit, dokážeme na to reagovat a zajistíme změnu projektu.

● S autory projektu jste během stavby v kontaktu – jaký model je pro vás ideální?

Nejlepší je, když dostaneme zadávací dokumentaci a můžeme se s objektem na místě dobře seznámit ještě před zahájením prací. Při první prohlídce ale nevidíme detaily skryté pod omítkou nebo statické trhliny. Nevíme ani, jak vypadají základy. A pak máme třeba jen dva týdny na to, abychom nabídku zpracovali. Problém je právě v tom, že řadu konstrukcí ještě neznáme a nevíme, v jakém se nacházejí stavu.

● Před zahájením stavby se přece dělají průzkumné sondy?

Ty obvykle zadává projektant, protože musí znát dům natolik dobře, aby mohl připravit kvalitní návrh rekonstrukce. Provádějí se sondy do dřevěných stropů, do podlah, v základech stavby. Projekt pro stavební povolení obvykle neobsahuje všechny detaily, ty se pak doplňují do prováděcí dokumentace. Je tedy třeba, abychom se orientovali a navrhli řešení, která budou odpovídat skutečnému stavu objektu. Ale někdy se stává, že se v průběhu stavby objeví další problémy. Někteří investoři s tím počítají a dají si stranou tzv. rezervní náklady – většinou se jim to vyplatí.

● V průběhu prací se někdy ukáže, že i krásné architektonické dílo bylo realizováno v nižší kvalitě, než se očekávalo...

Například Fričova vila od architekta Ladislava Žáka, jejíž obnovu jsme dokončili v roce 2004, byla postavena velice skromně. Dělal to dojem, že rozpočet byl omezený – některé stěny neměly ani na svou dobu obvyklou tloušťku, i okna byla jednoduchá. Stavba je památkově

Aleš Krátkoruký: Projekt pro stavební povolení obvykle neobsahuje všechny detaily, ty se pak doplňují do prováděcí dokumentace.

chráněná, takže bylo třeba zachovat původní vzhled domu, nebylo povoleno zasahovat ani do dispozičního řešení. Obvodový plášť jsme nemohli opatřit izolací, museli jsme také dodržet charakter fasády včetně barevného odstínu.

● Památková ochrana už dávno opustila myšlenku, že činžovní domy postavené v druhé polovině 19. století nebo v první polovině století dvacátého nemají valnou historickou hodnotu. Hlíďají dnes i detaily, jako je například štuková výzdoba fasád nebo některé prvky v interiérech, kde se často zachovala pěkně provedená zábradlí, osvětlovací tělesa...

Ano. A pochopitelně také chtějí, aby například v centru Prahy zůstal stejný typ oken – kde byla špaletová, měla by tedy být nahrazena špaletovými a podobně. Stejně tak i vstupní dveře, vrátíme se dnes k původním vzorům. Kromě toho památkáři také hlídají, aby se dodržela výška vrcholu střechy. V těchto domech byly tradiční půdy a dnes se v nich budují byty, takže není vždy možné dodržet původní tvar střechy. Střechy se většinou mění ve dvorní části, často je to ale poměrně složité v návaznosti interiéru: je třeba řešit mezipatra u schodiště a výšku místností.

Zachovává se štuková výzdoba na chodbách, v bytech a dveře do bytů.

Ale pokud chcete vyrobit vstupní dveře do bytů podle původního vzoru, narazíte na problém, protože nesplňují požární normy a nevyhovují ani akusticky. Kdybychom měli těmto požadavkům vyhovět, budou mít jinou tloušťku, uvnitř jiné materiály a ve výsledku tedy vypadají jinak. Kromě toho dnes by měly být dveře v dobré bezpečnostní třídě. To je například u dvoukřídlých dveří nemožné.

● Loni jste dokončili obnovu sálu kina Metro na Národní třídě v Praze. Dnes je tu divadlo, které musí splňovat všechny současné požadavky na provoz, takže zadání pro stavbu bylo jistě složité.

Byla to naše první akce, kdy jsme realizovali divadelní sál pro 320 diváků. V průběhu stavby byl velký problém s logistikou a dopravou, protože stavba probíhala v centru Prahy a navíc uvnitř pasáže. Auta přijížděla brzy ráno, složila materiál a odjela. Velice těžké bylo organizovat vyvážení sutí přes zmíněnou obchodní pasáž.

Celý objekt byl realizován z betonu, i když pochází zhruba z roku 1920. Některé části betonových konstrukcí bylo třeba odstranit a provést nově, protože se měnily dispozice tak, aby se do poměrně malého prostoru vešly šatny a sklady. Navíc tu jsou kilometry kabelů, které zajišťují zázemí a ovládání různých prvků pro představení: zvuk, světla, osvětlovací rampy.

Důležité byly akustické izolace, především kvůli tomu, aby hluk zvenku nepronikal dovnitř, když obchodní pasáž je přímo nad částí divadla. Provoz výtahů je poměrně tichý, ale i tak jsme řešili vyzdívkou a izolace. Bylo použito tiché kanalizační potrubí, odizolovaná kolena, utěsněné prostupy. Akustika byla navržena velmi dobře a funguje to – představení jsou velmi tichá, každý šum by je rušil. Dokonce ani velmi hlučné koncerty z blízkého Vagonu nejsou vůbec slyšet. Velký problém byl přívod a odvod vzduchu a také chlazení v sále, dále požární bezpečnost. Instalovaly se požární dveře, požární stěny, kvalitní únikové dveře – to všechno je napojeno na vzduchotechniku, EPS a ÚPS. Požární bezpečnost funguje pochopitelně bez obsluhy, protože celý systém je napojen na pult Hasičského záchranného sboru ČR. Tento projekt měl štěstí, že byla mimořádně kvalitně prováděna činnost technického dozoru investora a hlavně výjimečná vstřícnost samotných majitelů divadla. To opravdu nebývá obvyklé. x

Hana Vinšová